

ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี)

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี

USER OPINIONS OF BACHELOR OF EDUCATION PROGRAM

IN MUSIC EDUCATION (4 YEARS) (REVISED IN 2019)

LOPBURI COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

วารินทร์ พินเฟื่องฟู, ปภาอร แก้วสว่าง และ ประภาพร มั่นคง

วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Varinporn Funfuengfu, Papar-on Kaewsawang and Prapaporn Munkong

Lopburi College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

*Corresponding author Email : Dr.Mam2512@gmail.com

(วันที่รับบทความ : กรกฎาคม 26, 2565 ; วันที่แก้ไขบทความ : กันยายน 24, 2565 ; วันที่ตอบรับบทความ : กันยายน 28, 2565)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี ปีการศึกษา 2563 ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ ผู้บริหาร จำนวน 8 คน ครูอาจารย์ จำนวน 32 คน ผู้ปกครอง จำนวน 33 คน นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 16 คน นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 17 คน รวมจำนวน 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นแบบประเมินความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ แบบประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.91 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นต่อหลักสูตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.11 เมื่อพิจารณารายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

คำสำคัญ : ความคิดเห็น, ผู้ใช้หลักสูตร, หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา

Abstract

The purpose of this research was to examine the opinion of the people who used the Bachelor of Education towards Music Education Curriculum (4-year program) (Revised Curriculum Academic Year 2019) Lopburi College of Dramatic Arts in academic year 2020. The participants of this research were 8 administrators, 32 teachers, 33 parents, 16 the 1st year undergraduate students, 17 the 2nd year undergraduate students in total 106 people. Research tool is a questionnaire of user opinions on curriculum which consists of two parts; a general information and the user opinions toward learning management using rating scale. The questionnaire was divided into five factors; curriculum, teachers, learning management, supports, and evaluation. The Index of Item-Objective Congruence was at 0.91 assessed by the expert. A data was analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results of this research showed that :

User's opinion in the Bachelor of Education towards Music Education Curriculum (4-year program) (Revised Curriculum Academic Year 2019) Lopburi College of Dramatic Arts in academic year 2020 in overall was at the high level ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.11$). Considering each Individual aspect at a high

level, ranking in the order of mean from high to low as follows: instructors; management of learning and activities of course; evaluation; curriculum and environmental management contributed learning.

Keywords : Opinion, Curriculum User, The Bachelor of Education Program, Music Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) วิทยาลัยนาฏศิลป์ ลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่มุ่งผลิตครูที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตครูที่มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ให้มีความรู้ ทักษะ และเชี่ยวชาญด้านดนตรี สามารถคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์งานศิลป์ เป็นครุดนตรี ที่สามารถถ่ายทอดและประยุกต์ความรู้ มีความเป็นเลิศในศาสตร์ด้านดนตรี สร้างสรรค์นวัตกรรม และหรืองานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และบูรณาการความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พัฒนาตนเองให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีความพร้อมในการร่วมมือทางวิชาการกับองค์กรทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิดแก้ปัญหา และใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี, 2562 : 2) เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของประเทศในการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขา ครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562 โดยผ่านการรับรองจากสภาวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และได้นำหลักสูตรนี้มาใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562

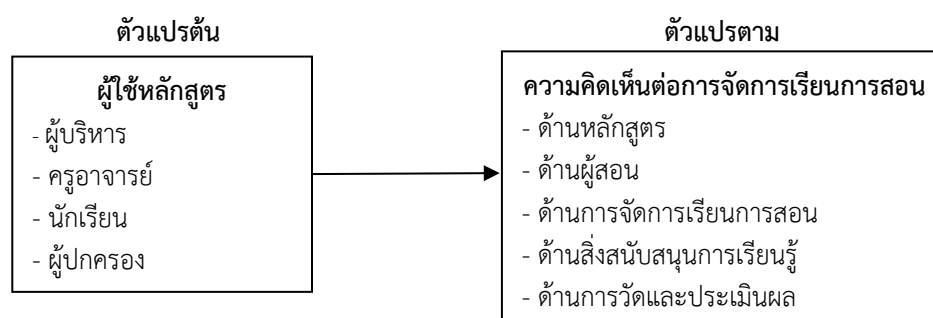
การใช้หลักสูตรจำเป็นต้องทำการประเมินหลักสูตร (Curriculum Evaluation) โดยการติดตามความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตร ตรวจสอบความสำเร็จของการใช้หลักสูตร เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงให้ทันสมัย (Oliva, 2009 : 138) ซึ่งวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ทำหน้าที่ผลิตผู้เรียนในสาขาวิชานาฏศิลป์ และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ และได้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) ที่ผ่านมามีความเปลี่ยนแปลงในด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านวัฒนธรรม และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว คณะผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ปีการศึกษา 2563 เพื่อนำผลการวิจัยไปประกอบการกำหนดทิศทางการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ปีการศึกษา 2563

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ปีการศึกษา 2563 ได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหาร ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 106 คน ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 8 คน ครูอาจารย์ จำนวน 32 คน ผู้ปกครอง จำนวน 33 คน นักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 จำนวน 16 คน นักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 17 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ ผู้ใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูอาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร
2. กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563
3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล กำหนดคะแนนและความหมายในแบบสอบถาม ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของข้อคำถาม และความเหมาะสมด้านสำนวนภาษาที่ใช้ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสม ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ผลการประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

5. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม จากนั้นนำไปเก็บข้อมูลกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยซึ่งได้แก่แบบสอบถามความคิดเห็น จัดทำในแบบ Google form โดยขอความร่วมมือจากผู้ให้หลักสูตรให้ตอบแบบสอบถามตามเวลาที่กำหนด โดยนำส่งให้ผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ และนำข้อมูลที่ได้รับตอบกลับวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง

2. นำแบบสอบถามส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ให้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มาหาคะแนนเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แปลความหมาย โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้เทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 120-121)

4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

และนำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผู้บริหาร ร้อยละ 7.54 ครูอาจารย์ ร้อยละ 30.20 นักศึกษา ร้อยละ 31.13 ผู้ปกครอง ร้อยละ 31.13

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นผู้ให้หลักสูตรที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมผู้ให้หลักสูตรมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.11$) เมื่อพิจารณารายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านหลักสูตร มีผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.16$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้อมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับผลการประเมินจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วิชาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.76$) เนื้อหาวิชาที่เรียนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.76$) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการนำความรู้ไปใช้ได้จริง ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.69$) หลักสูตรการเรียนการสอนมีส่วนของภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.71$) มีการบริหารจัดการหลักสูตรตรงกับความต้องการของผู้เรียน ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.40$) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มี ความรู้ ทักษะวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.71$) เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.58$) หลักสูตรมีความเหมาะสมทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.61$) หลักสูตรที่เปิดสอนสามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของสังคม ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.67$) และ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.59$)

2) ด้านผู้สอน มีผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.06$) โดยเรียงลำดับผลการประเมินรายข้อจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.35$) แต่งกายเหมาะสมตามกาลเทศะ ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.39$) ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียน ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.38$) มีความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนทุกคนอย่างเสมอภาค ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.46$) เข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลาที่กำหนด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.45$) ใช้วาจาสุภาพกับผู้เรียน ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.48$) มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.45$) มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.45$) สามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.43$) และ มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนจัดการเรียนการสอน ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.53$)

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.10$) โดยเรียงลำดับผลการประเมินรายข้อจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก

($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.44$) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.53$) มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.56$) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.60$) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างผลงาน ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.65$) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.60$) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.62$) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.66$) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.72$) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.61$) การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.53$) นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.62$) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.55$) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.67$) และมีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.67$)

4) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.98$, $\sigma = 0.14$) โดยเรียงลำดับผลการประเมินรายข้อจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.79$) มีสถานที่ในการนำเสนอผลงานอย่างเพียงพอ ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.69$) มีแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับวิชาที่เรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.89$) มีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอและเหมาะสม ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.66$) มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 4.05$, $\sigma = 0.86$) มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ ที่หลากหลาย ($\mu = 4.03$, $\sigma = 0.87$) มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.96$) มีห้องเรียนสะอาดเหมาะสม ($\mu = 3.80$, $\sigma = 0.92$) สถานที่เรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดี ($\mu = 3.77$, $\sigma = 0.79$) และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 3.70$, $\sigma = 0.94$)

5) ด้านการวัดและประเมินผล มีผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.09$) โดยเรียงลำดับผลการประเมินรายข้อจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.59$) มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.57$) มีการแจ้งคะแนนหรือผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.68$) มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนปลายภาคไว้อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.56$) นำผลการประเมินระหว่างเรียนมาพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้น ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.65$) มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.64$) มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.62$) มีการวัดและประเมินผลตามศักยภาพของผู้เรียน ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.68$) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในประเมินผลงาน ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.71$) และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.67$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563 ที่มีต่อหลักสูตร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ระดับสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก เนื่องจากวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ได้พัฒนาหลักสูตรโดยมีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน ทำให้ผู้ใช้หลักสูตรมีความเชื่อมั่นในคุณภาพหลักสูตร และพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยโครงสร้างของหลักสูตรได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณภาพจริยธรรม ความรู้ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ และทักษะการจัดการเรียนรู้ไว้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นไปตามหลักการทฤษฎีของ Taba (1962 : 422-425) ที่ว่า เนื้อหาที่ใช้สอนในหลักสูตรให้ทันสมัยตามสิ่งแวดล้อมและสถานภาพ โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้หลักสูตรนั้น ๆ และยังสอดคล้องกับ

สุนทรียะ (2551 : 23) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรที่ดี ต้องทำอย่างเป็นขั้นตอน คำนึงถึงองค์ประกอบทุกด้าน ทั้งปรัชญา กระบวนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน สื่อ/กิจกรรม และพิจารณาความต้องการสังคมด้วย

2. ด้านผู้สอน

ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้สอนทุกท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการสอนในสาขาวิชาที่สอน มีการเตรียมการสอนอย่างดี สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดีตรงตามเป้าหมาย ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของประดิษฐ์ มีสุข และทรงธรรม อีระกุล (2551 : 119-143) ที่กล่าวไว้ว่า ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตัวอาจารย์ถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้คำปรึกษาแนะนำ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต ซึ่งเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่จะจูงใจให้คนเข้ามาเรียนและเป็นที่ยอมรับของสังคมภายนอกได้นั้นนอกจากเป็นเรื่องชื่อเสียงของสถาบันแล้วจำเป็นจะต้องมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับและดึงดูดคนให้เข้ามาเรียนและทำงานเป็นอย่างดี จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าคุณภาพของบัณฑิตสะท้อนมาจากคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิระ จันทราช (2554 : 64-78) ที่ว่า ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนเป็นจุดแข็งให้เป็นที่ยอมรับของหลักสูตรในสังคม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทรงธรรม อีระกุล และคณะ (2555 : 1) ที่ได้ศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะคุณภาพด้านอาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้สอนทุกท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชาที่สอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จนสามารถสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งเรียกว่า Active Learning สอดคล้องกับแนวคิดของณัฐวดี ธาตุดี (2561 : 41) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติร่วมกับการใช้กระบวนการคิด โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่นด้วยกระบวนการกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจนสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ตอบสนองต่อเป้าหมายที่ภาพความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับวารินทร์พร พันเพ็ญฟู (2562 : 135-145) ที่กล่าวไว้ว่า Active Learning เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เป็นการเพิ่มขีดความสามารถด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้และร่วมพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน รวมทั้งผู้เรียนกับผู้สอน จนเกิดเป็นองค์ความรู้ของตนเอง

4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในระดับมาก และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส (COVID-19) ทำให้ต้องมีการเรียนออนไลน์สลับการเรียนปกติ ทำให้ในช่วงเรียนออนไลน์ การเรียนไม่ต่อเนื่องเพราะอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนไม่พร้อม มีปัญหาบ่อยครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้หลักสูตรต้องการได้รับการบริการที่ดี การบริการที่ดีจะทำให้ผู้รับบริการได้รับความประทับใจและเกิดความชื่นชมองค์กร เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กร ซึ่งความสำเร็จของทุกงาน เบื้องหลังนั้นจะมีงานบริการเป็นตัวสนับสนุน เจ้าหน้าที่ทุกระดับต้องช่วยกันขับเคลื่อนพัฒนางานบริการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพจนเกิดเป็นการบริการที่ดี (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2555 : 2) สอดคล้องกับนิรมล สิริภักดิ์ และคณะ (2559 : 70-76) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ความเห็นของผู้ตอบ แบบสอบถามในเรื่องการจัดการศึกษา ด้านชื่อเสียงและการตลาดอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ด้านสถานที่อยู่ในระดับมาก และด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องการจัดการเรียนการสอน ด้านคณาจารย์และกระบวนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้ใช้หลักสูตรมีความคิดเห็นด้านด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับรายละเอียดของการเรียน รวมทั้งเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนปลายภาคไว้อย่างเหมาะสม มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง ตรงตามจุดประสงค์ มีการแจ้งคะแนนหรือผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ เพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล และผู้เรียนมีส่วนร่วมในประเมินผลงานของตนเองและเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับวาทินพร ฟันเฟื่องฟู (2563 : 193–202) ที่ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงออกในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียน ประกอบด้วย การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล การใช้วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผล รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ให้ทันสมัยเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้หลักสูตร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านความพร้อมและประสิทธิภาพของอุปกรณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและเต็มศักยภาพ
2. ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี อย่างต่อเนื่องจนครบรอบในการใช้หลักสูตร
3. ควรร่วมมือกับหลักสูตรสาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี รวมทั้งประเด็นปัญหาและอุปสรรคของการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ทรงธรรม ชีระกุล และคณะ. (2555). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ** (รายงานการวิจัย). หน่วยวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิรมล สิริภักดิ์ และคณะ. (2559). **ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**, 31 (3), 70–76.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประดิษฐ์ มีสุข และทรงธรรม ชีระกุล. (2551). **วิกฤตคุณภาพบัณฑิตศึกษากับบทบาทมหาวิทยาลัย**. **หนังสืองานทักษิณวิชาการ'51 “มหาวิทยาลัย ทักษิณกับทางแก้วิกฤตของชาติ”**. ใน **โครงการทักษิณวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา** ระหว่างวันที่ 16–19 สิงหาคม 2551 (หน้า 119-143). สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา.
- วาทินพร ฟันเฟื่องฟู. (2562). **การจัดการเรียนรู้ Active learning ให้สำเร็จ**. **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์**, 9 (1), 135-145.
- _____. (2563). **สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของนักศึกษาวิชาชีพครู**. **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์**, 10 (3), 193–202.
- วชิระ จันทราช. (2554). **การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 3 (1), 64-78.
- วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี. (2562). **หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี)**

- (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562). วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี.
- ณัฐวดี ธาตุดี. (2561). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนทรี คนเที่ยง. (2551). หลักสูตรและการเรียนการสอน. เชียงใหม่ : ฝ่ายจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2555). คู่มือหลักการการให้บริการที่ดีภายใต้กระบวนการจัดการความรู้. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- Oliva, P.F. (2009). *Developing the curriculum*. 8th ed. Boston, MA : Pearson Education.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York : Harcourt, Brace and World.